

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **SEMACZ, s. r. o.**, IČO 26102200
sídlem Větrovy 99, 390 01 Tábor

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, IČO 47609109
sídlem Na Františku 1039/32, 110 15 Praha 1 – Staré město

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 16. 7. 2019, č. j. MPO 36776/19/61100/01000,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým ministr průmyslu a obchodu podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), nevyhověl jejím námitkám proti opatření žalovaného ze dne 26. 4. 2019 (dále jen „Opatření“) jakožto poskytovatele dotace v Operačním programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost – program Úspory energie (dále jen „Operační program“).

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

2. Opatřením žalovaného vydaným podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech žalovaný k žádosti žalobkyně o platbu – proplacení nákladů projektu ve výši 345 940,63 Kč – zkrátil výši dotace poskytnuté žalobkyni rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 12. 12. 2017, a to snížením na částku 37 500 Kč. Žalovaný uvedl, že se žalobkyně dopustila porušení bodu 5) Pravidel pro výběr dodavatelů, č. j. MPO 29205/17/61100 (dále jen „PpVD“), u některých vybraných účetních dokladů. Porušení dle žalovaného spočívalo v tom, že výdaje mohly být realizovány jako jedna zakázka. Žalovaný žalobkyni tedy dle bodu 2 Kategorizace nedostatků při zadávání zakázek se stanovením výše odvodu za porušení rozpočtové kázně (dále také „Kategorizace sankcí“) vyměřil sankci ve výši 100 %. Dále došlo ke krácení jednoho z účetních dokladů o částku 2 698,20 Kč z důvodu jeho věcné nezpůsobilosti vzhledem k tomu, že jeho realizací, dle názoru žalovaného, nedošlo k úsporným opatřením a ke snížení energetické náročnosti dle Operačního programu. Dále u některých účtů žalovaný uvedl, že úhrada těchto dokladů proběhla prostřednictvím poukázkové karty, což žalovaný neakceptoval.

II. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu (napadené rozhodnutí)

3. Námitky proti uvedenému Opatření, v nichž žalobkyně namítala nesprávně zjištěný stav věci a nesprávné posouzení, že se jednalo o dvě samostatné zakázky, ministr vypořádal posouzením, že podkladové účetní doklady byly součástí jednoho funkčního celku a šlo o umělé rozdělení předmětu zakázky. Nebylo relevantní, jaké živnostenské oprávnění je třeba jednotlivým dodávkám či stavebním pracím opatřit, stěžejní byla funkční souvislost jednotlivých plnění, a ta plynula z toho, že všechna plnění byla již od začátku plánována jako součást jednoho projektu. Stavební práce a dodávané technologie (tepelné čerpadlo, boiler atp.) byly nezbytné k efektivnímu užití v projektu. Žalobkyně tedy měla sečíst předpokládanou hodnotu jednotlivých plnění a dle ní vypsát výběrové řízení v příslušném režimu, tj. v daném případě s možností dílčího plnění. Tímto způsobem by žalobkyně vyhověla podmínkám a dodávky by zároveň mohly být dodány více dodavateli. Ministr potvrdil sankci uloženou Opatřením podle § 14e cit. zákona a rozhodl o vyplacení pokračené části dotace, přičemž v určení výše korekce vycházel z Kategorizace nedostatků při zadávání zakázek se stanovením výše odvodu za porušení rozpočtové kázně.

III. Žaloba

4. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že žalovaným identifikovaná pochybení žalobce vycházejí z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Uvedla, že dělení veřejné zakázky je právo, nikoli povinnost zadavatele. Plánované výdaje (nákupy) spočívaly dle 7 daňových dokladů v pořízení a montáži tepelného čerpadla, pořízení a montáži regulace otopné soustavy, elektroinstalaci, pořízení krbové vložky, provedení oprav poškozených rozvodů vody a kanalizace, pořízení LED osvětlení. Žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 9 Afs 439/2017, a hlediska jím nastíněná k věcné, časové a místní souvislosti plnění a z věcného hlediska došla k názoru, že se jedná minimálně o dvě zakázky s rozdílným předmětem plnění s předpokládanou hodnotou každé do 500 000 Kč bez DPH: (1) dodávka tepelného čerpadla, boileru, krbové vložky a regulace otopné soustavy (s předpokládanou cenou cca 400 000 Kč); (2) LED osvětlení včetně nezbytné úpravy elektroinstalace (s předpokládanou cenou cca 300 000 Kč). K tomuto rozdělení dospěla žalobkyně na základě pro ni rozhodných informací, za které považovala následující skutečnosti:

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

- v rámci realizace projektu nebyla zpracována prováděcí projektová dokumentace, ze které by šlo dovodit, že v rámci projektu bude nezbytné realizovat konstrukci jako jeden funkční celek,
 - na obě plnění nejsou dle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, požadovány kvalifikace stejné odborné úrovně a
 - na trhu je obtížné najít adekvátní počet firem, které by zajistily dodávku obou plnění současně.
5. Na základě informací k předmětu projektu bylo dle žalobkyně zřejmé, že se nejednalo o jeden předmět veřejné zakázky spočívající v obdobném a spolu souvisejícím plněním s předpokládanou hodnotou převyšující 500 000 Kč bez DPH, a tudíž se na ni PpVD dle písm. e) věty první nevztahovala. Žalobkyně tyto námitky předložila již v rámci námitek proti Opatření poskytovatele dotace, žalovaný se s nimi však nijak detailně nevypořádal. Závěr žalovaného o tom, že se jedná o jeden předmět zakázky, nelze z rozhodovací praxe dovodit. Žalovaný tedy porušil zásadu legitimního očekávání. Zároveň se žalovaný nepřipustně dopustil rozšiřujícího výkladu nejasného termínu v neprospěch žalobkyně.
6. Žalobkyně požadovala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a nařídil žalovanému uhradit jí částku 307 091,53 Kč včetně příslušenství.

IV. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě oponoval jednotlivým argumentům žalobkyně k projektové dokumentaci, k nezbytnosti odlišných živnostenských oprávnění a způsobu vypsání zakázky jako celku a uvedl, že rozhodující je, že cíl projektu – snížení energetické náročnosti a úspory energií na objektu administrativní budovy žalobkyně – byl od počátku stejný.
8. Konkrétně neshledal důvod posuzovat rozdělení zakázky podle projektové dokumentace a důvod k tomu neseznal ani z podané žaloby. K důvodu odlišnosti živnostenských oprávnění potenciálních dodavatelů uvedl, že není rozhodné, jaký dodavatel poskytne popávané plnění, když jde o vztah mezi jednotlivými součástmi plnění. Přisvědčil argumentaci žalobkyně v tom, že okruh potenciálních dodavatelů může být jedním z vodítek posouzení věcné souvislosti plnění, není však vodítkem jediným a v tomto směru poukázal na rozsudek Krajského soudu v Brně, č. j. 62 Af 123/2013-85, podle něhož musí být zohledňován především účel a smysl právní úpravy zadávání veřejných zakázek a nesmí docházet k jejímu obcházení. Dle žalovaného je věcnou souvislost třeba vykládat z pohledu vymezení předmětu veřejné zakázky, nejde o její druh. Účelem předmětného projektu bylo snížení energetické náročnosti a úspory energií na objektu administrativní budovy žalobkyně a všechna realizovaná opatření měla ve svém důsledku vést ke snížení energetické náročnosti budovy a byla realizována v rámci jednoho projektu. K námitce nemožnosti vyhlášení zakázky jako celku a situace, kdy by bylo zapotřebí více subdodavatelů, žalovaný uvedl, že v souladu s PpVD bylo umožnit u takové zakázky dílčí plnění, což neznamená rozdělení předmětu plnění na jednotlivé zakázky.
9. Žalovaný uvedl, že k dělení zakázek se již vyjádřil také Soudní dvůr Evropské unie ve věci C-16/98 Komise proti Francii, podle něhož existence stavby musí být posouzena z hlediska ekonomické a technické funkce výsledku stavebních prací. Z doloženého Podnikatelského

záměru žalobkyně je zřejmé, že všechny části předmětu plnění byly pořizovány za účelem dosažení jednoho cíle – snížení energetické náročnosti objektu žalobkyně.

10. Žalovaný má také za to, že svým výkladem ohledně funkční souvislosti předmětu plnění neporušil zásadu legitimního očekávání a nevybočil ani z ustanovení PpVD ani z aktuální judikatury. Požadavek žalobkyně na uhrazení částky, vyplývající z krácení dotace včetně příslušenství, žalovaný považoval za jdoucí nad rámec způsobu rozhodování soudu ve správním soudnictví, a konstrukci, kdy žalobkyně požadovala i vyplacení příslušenství k nevyplacené části dotace za chybnou, když v tomto případě nešlo o porušení rozpočtové kázně po vyplacení finančních prostředků, ale o krácení nevyplacené dotace.
11. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci městským soudem v rozsudku ze dne 29. 4. 2022, č. j. 9 A 130/2019-62

12. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 4. 2022, č. j. 9 A 130/2019-62, zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil ministru průmyslu a obchodu k dalšímu řízení. Městský soud sice nepřisvědčil argumentaci žalobkyně v rozsahu námitek proti úsudku žalovaného o jednotnosti zakázek, když z hledisek jednoty času, místa a cíle shledal, že žalobkyně nebyla oprávněna zakázky dělit, nicméně rozhodnutí zrušil z důvodu nepřezkoumatelnosti úvahy o výši zkrácené dotace.
13. Soud vycházel z nesporného stavu, že žalovaný vydal žalobkyni rozhodnutí o poskytnutí dotace, v němž byla mj. uvedena možnost krácení dotace, poruší-li žalobkyně jakožto příjemkyně dotace povinnosti stanovené PpVD s tím, že výše sankce bude dále stanovena dle Kategorizace sankcí. Právní rámec dané věci byl tedy dán závazností PpVD, jež je ostatně judikována i rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2009, č. j. 5 Afs 70/2008-152. Žalobkyně požádala žalovaného o proplacení nákladů projektu ve výši 345 940,63 Kč. Výdaje uvedené v žádosti o platbu byly Opatřením kráceny z důvodu porušení bodu 5) PpVD, které se stalo těžištěm sporu.
14. Podle bodu 5) PpVD *„Při stanovení předpokládané hodnoty je zadavatel povinen sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu projektu. ... Shodné i obdobné činnosti či nerozdělitelné dodávky, služby, nebo stavební práce realizované v rámci jednoho projektu musí vždy být chápány jako jedna zakázka (princip účelu). Zadavatel je povinen umožnit dílčí plnění tam, kde se lze oprávněně domnívat, že s možností dílčího plnění bude vybrána ekonomicky výhodnější nabídka.“*
15. V projednávané věci bylo mezi účastníky sporné, zda žalobkyně měla povinnost konat výběrové řízení na výběr dodavatele zakázky pro předmětný projekt či nikoli, tj. zda jednotlivá plnění v rámci projektu měla být chápána jako jedna zakázka. Pokud by došlo k sečtení hodnoty jednotlivých plnění, překračoval by projekt finančně hranici tak, že by již na dodávky pro projekt musela platit ustanovení PpVD, týkajících se výběrového řízení, v případě umělého rozdělení zakázek s cílem snížit předpokládanou hodnotu pod stanovené limity, by pak došlo k porušení bodu 5 PpVD.
16. Z Podnikatelského záměru žalobkyně s datem zpracování srpen 2017, nazvaném „Modernizace energetického hospodářství administrativní budovy SEMACZ s.r.o.“,

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

konkrétně z podrobného popisu projektu v bodě 2.1 vyplynulo, že hlavním důvodem realizace projektu bylo snížení energetické náročnosti a úspory energií na objektu administrativní budovy, která náleží žalobkyni a je v nevyhovujícím stavu. Mezi podporované aktivity dle bodu 2.3 záměru náležely práce na modernizaci a rekonstrukci rozvodů elektřiny a tepla a další práce a opatření ke snížení energetické náročnosti budovy uvedené pod písm. a)–f). Dle harmonogramu projektu uvedeného v bodě 4 Podnikatelského záměru byl termín zahájení projektu určen dnem 25. 8. 2017 a termín ukončení projektu dnem 31. 12. 2019, čímž byl dán i časový rámec průběhu stavebních prací.

17. Z uvedeného výslovného vymezení předmětného podnikatelského záměru a výčtu podporovaných aktivit je zřejmé, že obě zakázky identifikované žalobkyní jako odlišné se zaměřením zvlášť na otopnou soustavu a zvlášť na elektroinstalaci byly vedeny jednotným cílem, a to konkrétně zajistit modernizaci objektu žalobkyně a snížit jeho energetickou náročnost, tedy realizovat aktivity v jednom místě, v časové souvislosti a pro stejný účel (princip účelu). Je zjevné, že žalobkyně byla při zadávání veřejných zakázek vedena jednotným záměrem a stavební činností – docílit rekonstrukce a modernizace energetického vybavení objektu tak, že podporované aktivity jen ve vzájemné souvislosti byly schopny zajistit účel projektu a představovaly tedy plnění, která na sebe úzce navazovaly.
18. Obě zakázky (respektive části jediné veřejné zakázky) tedy spolu proto úzce věcně, místně, časově a funkčně souvisely a žalobkyně byla při poptávání co do účelu uceleného plnění povinna sečíst předpokládané hodnoty dodávek či služeb pro průběh projektu. Zakázka žalobkyně (ať již jako celek, nebo jako dvě části jediné zakázky) tudíž měla být zadána v režimu jediné zakázky, tj. sečtením hodnoty spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu projektu. Protože tak žalobkyně neučinila, dopustila se porušení bodu 5) PpVD a sankce za porušení uvedených Pravidel jí byla udělena oprávněně. Žalobní námitky, týkající se nesprávně zjištěného stavu věci ohledně posouzení věcné, funkční souvislosti plnění a námitky porušení zásady legitimního očekávání dle rozhodovací praxe žalovaného tedy soud neshledal důvodnými.
19. Oproti uvedenému však městský soud v souvislosti s tím shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek úvahy o výši krácené dotace dle hledisek Kategorizace sankcí nastavených pro účely posouzení rozpětí pro krácení dotace tak, jak tato hlediska měla sloužit pro účely zvážení závažnosti pochybení v bodech 3) a 4) návodky ve spojení s tabulkovou částí Kategorizace sankcí – bodem 2, který stanoví typ porušení rozpočtové kázně – umělé rozdělení předmětu zakázek na dodávky/služby/stavební práce, vztahující se k porušení, jehož se žalobkyně dopustila. Soud v rozhodnutí postrádal úvahy o krácení v maximální hranici 100 % dle nastavených kritérií pro nejzávažnější případy.
20. Podle bodu 3) návodky je závažnost pochybení posuzována ve vztahu k těmto faktorům: úroveň hospodářské soutěže, transparentnost, rovný přístup a přiměřenost, jestli má nedodržení pravidel odrazující vliv na potenciální uchazeče, či nedodržení pravidel vede k zadání zakázky jinému dodavateli, než kterému byla zadána, atd.
21. Podle bodu 4) návodky sankce ve výši 100 % bude udělena pouze v nejzávažnějších případech, kdy dané pochybení zvýhodňuje určité dodavatele a/nebo když pochybení naznačuje/směruje k podvodnému jednání.

22. Soud dále vycházel z toho, že vedle uvedených hledisek zvažování závažnosti porušení rozpočtové kázně byly v tabulkové části pod bodem 2 uvedeny 2 výše sankce – 100 % pro rozdělení předmětu zakázky tak, aby došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod stanovené limity a jeho zadání v mírnějším režimu, než je stanoven předmět zakázky před jejím rozdělením dle PpVD/ZZVZ, a 25 % pro rozdělení zakázky, pokud byla dodržena určitá míra uveřejnění a zadavatel umožnil podávat nabídky i dodavatelům, které k podání nabídky nevyzval.
23. Soud v napadeném rozhodnutí nenalezl úvahy, jimiž se správní orgány při vyměření sankce ubíraly dle návodné a tabulkové části Kategorizace sankcí, když zřejmě automaticky aplikovaly 100% sankci dle tabulkového typu porušení rozpočtové kázně v bodě 2, aniž by zvažovaly závažnost pochybení. Soud z nastavených pravidel Kategorizace sankcí seznal, že úvahy o závažnosti pochybení je třeba vést jak dle faktorů pochybení uvedených v bodě 3) a 4) návodky, v nichž dokonce u 100% sankce je hlediskem závažnosti pochybení zvýhodnění určitých dodavatelů či indicie o podvodném jednání, tak dle způsobu oznámení zakázky či zadání zakázky dle bodu 2. tabulkové části, v němž je stanovena i zmírňující podmínka sankce. Správní orgány však dle soudu z uvedených hledisek neučinily žádné úvahy o tom, podle jakých bodů a hledisek Kategorizace sankcí posuzovaly jednání žalobkyně, na základě jakých okolností provázejících jednání žalobkyně, a tedy, zda byly přesvědčivě dány podmínky pro uložení 100% sankce.
24. Soud uvedl, že i když sankce za porušení rozpočtové kázně není typem správního trestání, je vázána na chování příjemců dotace při porušení rozpočtové kázně, a nesouhlasí-li příjemce dotace s jejím krácením návrhem na její vyplacení, jako v tomto případě žalobkyně, je nezbytné, aby se správní orgány náležitě zabývaly i náležitým odůvodněním výše takového krácení. K uvedenému soud nevyhověl žalobnímu požadavku na přiznání částky 307 091,53 Kč včetně příslušenství, neboť k takovému rozhodnutí ve správním soudnictví v přezkumném řízení o žalobách proti rozhodnutí správních orgánů nebyl soud oprávněn (§ 76 a § 78 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).

VI. Řízení před Nejvyšším správním soudem

25. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2022 o podané žalobě byl ke kasační stížnosti žalovaného zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2023, č. j. 6 Afs 135/2022-27, z důvodu nesprávného závěru Městského soudu v Praze o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí v otázce výše krácené dotace.
26. Nejvyšší správní soud poukázal předně na to, že již rozhodnutí o poskytnutí dotace předem upozornilo příjemce na zákonnou možnost nevyplacení dotace (jejího krácení) pro případ, že dojde k porušení dotačních podmínek, mezi které spadají i pravidla pro výběr dodavatelů stanovená v příloze č. 2 rozhodnutí a v příloze č. 3, která určuje výši odvodu za jednotlivá porušení rozpočtové kázně (sazebník). Poskytovatel dotace tedy v souladu se zákonem i o rozpočtových pravidlech předem stanovil výši odvodů za případné budoucí nesplnění konkrétních dotačních podmínek.
27. Nejvyšší správní soud, vycházející z bodu 4 úvodních ustanovení sazebníku, který konkrétně uvádí: „*Sankce ve výši 100 % bude udělena pouze v nejzávažnějších případech, kdy dané pochybení*“

zvýhodňuje určité dodavatele a/nebo když pochybení naznačuje/směřuje k podvodnému jednání“, považoval za zcela zřejmé, že skutkové podstaty definované jako „*zadání zakázky bez uveřejnění/oznámení výběrového řízení*“ a „*umělé rozdělení předmětu zakázky*“ představují typově nejzávažnější pochybení ve smyslu bodu 4 úvodních ustanovení sazebníku, neboť samy o sobě (ze své vlastní podstaty) „*vždy zvýhodňují určitého dodavatele*“, který byl příjemcem dotace vybrán přímo, bez výběrového řízení. V souladu s dotačními podmínkami tedy v takovém případě, dle Nejvyššího správního soudu, nebyl dán žádný prostor pro snížení předepsané sazby 100 %, neboť uvedené pochybení směřuje přímo proti jednomu ze základních cílů úpravy zadávání veřejných zakázek, a sice zajištění účinné a otevřené hospodářské soutěže. Možnost korekce výše krácení na 25 % dle položky 2 sazebníku nepřipadala do úvahy, neboť je podmíněna alespoň určitou mírou uveřejnění a umožněním podávat nabídky i dodavatelům, kteří nebyli vyzváni k podání nabídky. Z obsahu spisové dokumentace však taková situace u žalobkyně nenastala a dotčené zakázky byly zadány „*napřímo bez výběrového řízení*“. Aplikaci bodu 3 úvodních ustanovení sazebníku stěžovatel nemusel v rozhodnutí výslovně vysvětlovat, neboť v nyní souzené věci nebyl aplikovatelný. K jeho užití dochází toliko v případech, kdy konkrétní položka sazebníku předpokládá možnost snížení procentuální sazby a váže ji na naplnění neurčitého právního pojmu „*závažnost pochybení*“, který je následně blíže vykládán prostřednictvím bodu 3 úvodních ustanovení sazebníku. Mezi tyto případy ovšem nespadá porušení dotačních pravidel vytýkané v nyní souzené věci a hodnocené jako umělé rozdělení zakázek. Položka 2 totiž stanovuje podmínky snížení krácení na 25 % (popsané výše), které v souzené věci nebyly naplněny.

28. Nejvyšší správní soud, i při zmínce, že žalovaný mohl v rozhodnutí či v oznámení o nevyplacení části dotace podrobněji vysvětlit, že pochybení uvedená pod položkami 1 a 2 představují vždy (ze své vlastní povahy) „*nejzávažnější případy*“ ve smyslu bodu 4 úvodních ustanovení sazebníku, nepovažoval rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné pouze z toho důvodu, že výslovně nezmínilo bod 4 úvodních ustanovení sazebníku.
29. V dané věci Nejvyšší správní soud apeloval na posuzování nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí v soudní praxi jen výjimečně a v dané věci ve vazbě na skutkové okolnosti, kdy žalobkyně vytvořila možnost zadat zakázky v mírnějším (resp. zcela neregulovaném) režimu, nevyhlásila výběrové řízení na vyjmenované dodávky a stavební práce a uměle zakázku rozdělila, přičemž pro tento typ pochybení sazebník stanovil procentní sazbu krácení ve výši 100 %.

VII. Posouzení věci městským soudem po rozsudku Nejvyššího správního soudu

30. Městský soud v Praze v dalším řízení, vázán rozsudkem Nejvyššího správního soudu, přistoupil k posouzení výše krácení dotace zcela v jeho intencích, tj. při respektování skutečnosti, že z obsahu napadeného rozhodnutí je dostatečně seznatelné, v čem dle žalovaného spočívalo pochybení žalobkyně a současně je seznatelná i příslušná skutková podstata sazebníku, pod kterou žalovaný příslušné pochybení jako typově nejzávažnější podřadil. To včetně procentuální výše krácení dotace, když, byť to není výslovně v napadeném rozhodnutí uvedeno, z povahy pochybení žalobkyně a jeho důsledků vyplývá, že 100% sazba krácení byla tomuto pochybení přiřazena.

31. Na uvedeném nemůže nic změnit ani v mezidobí vydaný náleze Ústavního soudu ze dne 18. 10. 2023, III. ÚS 1344/23, který v jiném případě ve věci krácení dotace o 100 % zdůraznil zásadu přiměřenosti ve vztahu k příjemcům dotací, spočívající ve zvažování závažnosti porušení a výše za ně předepsaného odvodu (krácení). Nález se vyjadřuje k nezbytnosti pečlivě zvažovat intenzitu nesplnění právní povinnosti, kdy rozhodnutí o krácení dotace o 100 % nelze odůvodnit pouze nesplněním některé z podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta, nesplněním povinností stanovených právním předpisem či nedodržením účelu dotace. Ústavní soud vyslovil, že krácení dotace v plné výši by mělo přicházet v úvahu je v těch nejzávažnějších případech a pokud zákonodárce nespojil porušení pravidel výhradně se zkrácením dotace o 100 %, pak byl poskytovatel povinen uvést správní uvážení s vyhodnocením závažnosti porušení. Uvedený náleze akcentující rozdíl mezi posuzováním naplnění hypotézy právní normy a samotným správním uvážením nicméně zmínil situace, které judikatura Nejvyššího správního soudu považuje za závažné případy – flagrantní porušení zásad transparentnosti a rovného zacházení, kdy není cílem efektivní, účelné a hospodárné využití dotačních prostředků (příkladmo je uvedena např. účelová příprava výběrového řízení...). Vzhledem k uvedenému a vzhledem k závaznému názoru Nejvyššího správního soudu, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné pro nedostatek správního uvážení o závažnosti pochybení žalobkyně, z povahy věci porušující zásadu transparentnosti a rovného zacházení účelovým rozdělením zakázek, pak ani náleze Ústavního soudu, byť akcentující nezbytnost a svébytnost náležitého správního uvážení ve vztahu mezi závažností pochybení a výší krácení dotace, nemohl vést k jinému vypořádání žaloby než k jakému byl městský soud kasačním soudem zavázán.
32. Z uvedených důvodů proto Městský soud v Praze, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
33. Soud rozhodoval bez nařízení jednání za souhlasu účastníků řízení ve smyslu § 51 s. ř. s., neboť i po rozsudku Nejvyššího správního soudu účastníci k výzvě soudu netrvali na nařízení ústního jednání.
34. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, soud jí proto nepřiznal náhradu nákladů řízení a žalovanému náklady v souvislosti s řízením u soudu nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 28. listopadu 2023

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.